

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

15 iunie: Prăznuirea Sf. Mucenic Isihie

Sf. Isihie
-icoană-

Sfântul Isihie era ostaș creștin și făcea parte din legiunea armatei romane de la Dunăre, staționată în cetatea Durostor din provincia Moesia Inferior, în timpul împăraților Dioclețian și a ginerelui său, Maximian Galeriu.

Biruința repurtată împotriva perșilor în anul 297 a dat prilej celui din urmă să persecute pe creștini. Încă de mai înainte, el îi socotea că sunt niște cetățeni nefolositori societății, de vreme ce cred într-un Dumnezeu Atotputernic, nevăzut, iubitor de oameni și de pace pe pământ. Împăratul amintit arunca chiar cauza slăbirii Imperiului Roman asupra lor. De aceea a poruncit să fie îndepărtați din armată.

Astfel au fost arestați, judecați și condamnați la moarte prin decapitare soldații creștini Pasirate și Valention, Nicandru și Marcian, veteranul Iuliu, cărora le-a urmat ostașul Isihie.

Sfinților Pasirate și Valention li s-au tăiat capetele la 24 aprilie, iar Sfântului Iuliu, la 27 mai. În ziua pătimirii veteranului Iuliu, Sfântul Isihie, care se afla la închisoare cu el, i-a adresat următoarea doleanță: „Te rog, Iuliu, să împlinești cu bucurie făgăduința ca să primești cununa pe care Domnul a promis-o credincioșilor Săi și amintește-ți de mine. Curând și eu te voi urma”.

Iar Iuliu, sărutând pe acest ostaș al lui Hristos, l-a sfătuit să păstreze nestinsă făclia credinței, neîntinându-și viața cu închinarea la idoli și la poftele lumești. L-a asigurat totodată că năzuințele sale sufletești vor fi împlinite în chip desăvârșit în ceruri.

Sfântul Isihie s-a încununat cu moarte martirică la 15 iunie. Sfinții Nicandru și Marcian, care erau de asemenea închiși, au primit cununa muceniciei înaintea Sfântului Isihie, la 8 iunie 298.

(Pr. Prof. I. Rămureanu, Sfinți și martiri la Tomis-Constanța,
în „Biserica Ortodoxă Română”, XCII (1974), nr. 7-8, p. 990-991.)